

[Kr. Kristensen.]

til Thyborøn. Nu siger den højtærede Minister, at den har Station i Thyborøn; det er muligt, at den højtærede Minister formelt har Ret, men i Realiteten er Forholdet jo det, at Damperen ligger i Lemvig, det allermeste af Tiden i alt Fald; ellers vilde det ogsaa være ret utænkeligt, at Fiskerne, som kender Forholdene deroppe, Gang efter Gang skulde fremkomme med Ønske om at faa Damperen flyttet til Thyborøn.

Jeg har alligevel en lille Smule Haab om, at den højtærede Minister ved nærmere Eftertanke vil komme til et andet Resultat; for af de Udtalelser, den højtærede Minister fremsatte, kan jeg forstaa, at han slet ikke kender Forholdene ovre paa disse Egne. Han siger, at Grunden til, at Damperen ligger saa meget af Tiden i Lemvig, er denne, at man har tilladt Besætningen at bo der, for ovre i Thyborøn kunde de ikke være, der var ingen Skole eller den Slags Ting.

Jo, der har været Skole i mange Aar, saa af den Grund behøver Mandskabet absolut ikke at bo i Lemvig; om de hellere vil bo i Lemvig, er en Sag for sig, det skal jeg i og for sig ikke fortænke dem i. Men de kan udmærket godt bo ude i Thyborøn, for der er Skole, der er endogsaa to; der er opført en Forskole derude i Sommer, eller i alt Fald bliver der opført en.

Det er et Bevis paa, at den højtærede Minister slet ikke kender Forholdene deroppe; han tror, det er en Slags Udørk, hvor der ingen Folk bor. Jeg kan gøre opmærksom paa, at Thyborøn, selv om det ikke er en By i Sammenligning med København, selvfølgelig, dog er en By i stærk Fremvækst, Befolkningstallet er fordoblet i Løbet af ganske faa Aar; og nu faar vi en Udvidelse af Havnen deroppe, saa det er et Sted, hvor der i alt Fald inden ret længe sikkert vil være et ret betydeligt Folketal.

Nu siger Ministeren, at man har foretaget Undersøgelse af, i hvilke Tilfælde det kunde tænkes, at Damperens Tilstedeværelse i Lemvig frem for i Thyborøn kunde have voldt Ulykke, da det har vist sig, at der gennem en lang Aarrække ingen Ulempe har været. Det indrømmede jeg ogsaa første Gang, jeg havde Ordet, at det kunde man maaske sige, at hidtil har der ingen Ulempe været ved, at Damperen ligger i Lemvig; men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at hvis der en Gang sker en Ulykke af den Grund, er det denne ene Gang for meget.

Jeg vil hævde, at alle Grunde taler for, at Damperen skal ligge nærmest ved det Sted, hvor den faar sin Basis, hvis man virkelig kommer til at faa Brug for den.

Dette synes jeg Fiskerne kan kræve. Vi har ikke Damperen for Mandskabets Skyld, den er til for Fiskernes Skyld, og derfor bør den ogsaa ligge et Sted, hvor den snarest muligt kan komme Fiskerne til Hjælp, hvis de faar Brug derfor.

Jeg tror ogsaa, den højtærede Minister vil indrømme, at det er Meningen med Damperen, at den skal komme Fiskerne til Hjælp og skal kunne komme det saa hurtigt som muligt. Som jeg sagde første Gang, jeg havde Ordet, har det ogsaa nogen moralsk Betydning for Fiskerne, at de, naar de gaar ud i vanskeligt Vejr, ved, at Damperen ligger i Thyborøn, saa at den hurtigt kan komme dem til Hjælp. Jeg vil derfor haabe, at den højtærede Minister vil ændre den trufne Beslutning om ikke at imødekomme Andragendet og vil opfylde det efter min Mening meget berettigede Krav, der her er stillet.

Derefter vil jeg gerne takke den højtærede Minister for offentlige Arbejder, fordi han allerede har imødekommet de to af de tre Andragender, som jeg anbefalede, og jeg vil haabe, at det tredje snart følger efter. Den højtærede Minister udtalte ganske vist angaaende min Anbefaling af det ene Andragende, nemlig det om en Undersøgelse af Forholdene ved Oddesund, at min Anbefaling kom for tidligt, idet Ministeren ikke kendte Sagen, fordi han endnu ikke havde faaet Andragendet. I Dag kan jeg alligevel takke Ministeren, fordi han har imødekommet Andragendet, idet der staar at læse i Morgenbladene, at han har givet Tilsagn om at lade foretage en saadan Undersøgelse. Det var altsaa ikke saa forskrækkelig meget for tidligt, min Anbefaling kom.

Den højtærede Minister erklærede sig villig til at søge en Bevilling paa $\frac{2}{3}$ af Udgifterne til en Mole ved Lyngby, naar Fiskerne selv vilde fremskaffe den sidste Trediedel. Hertil skal jeg sige, at Fiskerne selvfølgelig er ganske klar over, at de skal yde et Tilskud, jeg er ogsaa vis paa, at de vil anstrenge sig af yderste Evne for at fremskaffe et nogenlunde anstændigt Beløb; men jeg vil henstille til den højtærede Minister, at han stiller sig forhandlingsvillig, selv om det ikke skulde lykkes Fiskerne at faa tilvejebragt hele Beløbet.

Vangaard: For den aandrige, lyriske og morsomme Tale, i hvilken den højtærede Undervisningsminister forleden gav mig Svar paa min Kritik af den moderne Kunst, særlig Malerkunsten, og Statens Støtte dertil, kan jeg i Almindelighed sige Tak, ogsaa for venlige Ord om, at jeg netop paa